

### [Statsministeren.]

de nye Byrder paa Medlemmerne, som der her er Tale om, og dette forstaaer jeg særdeles vel. Naar jeg ved, hvilken elendig, ussel Løn mange Tusind Arbejdere har, f. Eks. i Landbruget, saa forstaaer jeg da godt, at de ikke kan betale yderligere Bidrag, og naar jeg ved, hvilken ussel Løn Tusinder, ja, Titusinder af Arbejdsmænd har baade paa Land og i By, ja, saa kan jeg da godt forstaa, at de ikke kan tage hverken 25 eller 40 Øres ekstra Udgift om Ugen, naar de i Forvejen er overvældet af Byrder. Og jeg maa sige til Venstre og det konservative Folkeparti, at jeg synes i og for sig, at det under den nuværende Situation kunde være rimeligt at vente og se, hvor stor en Løn der overhovedet bliver tilbage til Arbejderne, naar nu Nedskaeringen har fundet Sted efter 3 eller 6 Maaneders Kamp. Regeringen har ingenlunde set bort fra Vigtigheden af at løse Krisefondsproblemet, men har netop i det Lovforslag, der foreligger i Folketinget, og som jo ogsaa omfatter Arbejdsløshedsforsikring, indarbejdet Regler for Opretelse af Krisefonds og for Tilskud til disse, som svarer til den Tilskudsydelse og til det Kontingent, der i øvrigt kræves af Arbejdsløshedskassemedlemmer. Det er klart, at man ikke saadan kan skille Krisespørgsmaalet ud og lovgive derom alene. Det maa ses og behandles i Sammenhæng med den almindelige Arbejdsløshedsforsikring, og i samme Grad som man vil læsse nye Byrder paa Arbejderne og navnlig paa de mest ubemidlede af disse til Kriseforsikringen, maa man utvivlsomt hidføre Lempelser i den almindelige ordinære Forsikring, for at de overhovedet kan bære de Byrder, der er Tale om. Dette er man jo imidlertid ganske afskaaret fra, naar man piller dette enkelte Led ud af Arbejdsløshedsloven, saaledes som man fra Flertallets Side har forsøgt at gøre det her.

Om Enkelthederne i det af Flertallet stillede Forslag er der gjort enkelte Bemærkninger, og der er neppe Anledning til at sige meget. Jeg maa ligesom Flertallets Repræsentanter i Folketinget fraraade Forslagets Vedtagelse. Der kan vel i øvrigt siges om det, at det er et Forsøg paa at lappe videre paa noget, som man hidtil ingen Vegne er kommet med at lappe paa. Men, som sagt, selv om man nu kunde være enedes om at tilvejebringe en Krisekasseordning, vilde den øjeblikkelige Situation dog staa tilbage; paa den vilde Krisekasserne jo ikke kunne hjælpe, da de først vilde kunne træde i Virksomhed i Løbet af adskillige Maaneder. De, der for Tiden er

arbejdsløse og hjemløse og er udenfor Arbejdsløshedsforsikringen, vil hverken kunne varme sig eller ernære sig ved Talemaaderne om den Herlighed, Krisefondene skulde bringe; overfor disse vilde en Krisekasseordning være ganske virkningsløs.

Det reelle i det hele er naturligvis ogsaa, som det allerede er nævnt, at man her har søgt at lappe paa et Led i Forsikringssystemet, men paa en saadan Maade, at man i Virkeligheden lægger store nye Byrder paa dem, der har mindst Evne til at bære dem. Nu har jeg nok set, og ogsaa hørt det her i Dag, at man kulant stiller 7 Mill. Kr. til Raadighed, men som det allerede er sagt, skal de paagældende selv betale en Del af dette Beløb. Og naar man manipulerer med Tallene — jeg tror, der er Tale om 19—20 Ø. som nyt Kontingent —, har man vel nok glemt at regne med den Del, som skal bruges til Tilbagebetaling af Laanene, for det stiller sig jo efter det Forslag, der foreligger, saaledes, at 40 Kasser med over 200 000 Medlemmer, som ganske vist faar foræret nogle Penge, skal laane 10 Kr. pr. Medlem, det vil sige 2 050 000 Kr.; dette Beløb skal vel tilbagebetales, og det kan vel kun ske ved Hjælp af Medlemmernes Kontingent; 14 Kasser skal laane 1/2 Mill. Kr., og andre 18 000 Medlemmer skal laane 90 000 Kr. Men alle disse Laan skal, som sagt, tilbagebetales, og det vil yderligere fordyre Livet for de Mennesker, der skal ind i denne Krisekasseordning. Men dertil kommer, at man vilkaarligt for at faa saa lavt et Kontingent som muligt regner med et nedsat Antal Dage og nedsatte Understøttelsessatser. Jeg ved egentlig ikke, hvorfor man gør det. Jeg kan ikke forstaa, at Folk, som har været arbejdsløse i 3—4 Maaneder, skulde være velegnede til at faa mindre i Understøttelse fremtidig, end de har faaet i de 3—4 Maaneder; jeg synes, at de saa maa trænge til mere end de 12 eller 18 Kr. om Ugen, der maatte snarere være Grund til at forøge Hjælpen, fordi de har været arbejdsløse i lang Tid, idet de derved har opbrugt deres Tøj, er kommet i Gæld o. s. v. At Folk, naar de har været arbejdsløse tilstrækkelig lang Tid, kun skal have 2/3 af, hvad de hidtil har faaet, kan jeg ikke se, der er Logik i. Men det er jo for saa vidt ganske overflødigt, som det foreliggende Forslag har et helt andet Formaal, nemlig at fri Venstre og Konservative for at stemme mod det Regeringsforslag, som de ikke rigtig holder af. Dette vil de nu før eller senere komme til alligevel; selv om Ændringsforslaget maatte blive vedtaget her i Landstinget i Dag, hvad jeg altsaa meget vil fraraade, vil der